

DEKORAKETTEN

Skisse juli 2014

Mastertekst
av
Numi Thorvarsson
2016
KHIB

Innhold:

Hva betyr bilen for meg.....	side 3
Første bil.....	side 7
Opel Rakett.....	side 10
Art Car.....	side 11
Decotora.....	side 12
Første Idé.....	side 14
Japan.....	side 15
Yotta.....	side 16
Readymade.....	side 19
Bosozoku.....	side 21
Første møte med Bosozoku & Yakuzan..	side 22
Andre møte med Bosozoku.....	side 23
Andre møte med Yakuzaen.....	side 27
Andre idé.....	side 32

Hva betyr bilen for meg:

Bilinteressen begynte tidlig, siden faren min alltid har vist stor interesse for gamle biler. Han kom hjem ved flere anledninger med en gammel bil som var i dårlig tilstand. Det var alltid noe som måtte fikses på bilene, og jeg var glad med å skru på bilene til min far. På bildet over, ser du min far og mor i 1982 ved siden av fatterns nyinnkjøpte Jeep Willys fra 60-tallet. Denne tok fyr kort tid etter han kjøpte den, siden han skulle teste ut sveising uten å ha gjort det før. Smart!

Jeg var seks år gammel da jeg flyttet til Norge, og husker enda de bilene vi hadde hatt før vi flyttet. Det var en Citroën DS fra 60-tallet med en dør som alltid åpnet seg når du svingte til venstre. Holdt på å falle ut av den bilen et par ganger. Så kjøpte han enda en Citroën DS som vi kræsja på den første turen vi hadde, hvor mamma fikk whiplash; lillesøsteren min traff frontruta, og bilen ble totalvrak. Etter det kjøpte han seg en Buick som vi hadde veldig kort, siden den hadde så stor motor at fattern trengte et forbrukslån til bensin. Deretter hadde vi en 80-talls Golf og til slutt en Jeep Cherokee som var hevet til 38 tommers dekk, som er helt dust overdrevne dekk. Den var så høy at jeg måtte klatre inn i bilen. Sistnevnte bilen har jeg mange utrolige minner fra. Siden den var så høy, dro vi på campingtur oppi fjellene og sov under bilen i ly av vinden. Jeg våknet ofte med oljeflekker på soveposen og lukten av bensin. Jeg blir glad av lukten av bensin. Liker ikke upersonlige biler uten lyd og lukt. Lukter det ikke bensin så er det ikke av interesse. Men tilbake til bilene til far.

Det mest spennende var når far kom hjem med en ny bil, uten å ha sagt til mor at han skulle kjøpe bil var; Hva måtte fikses? Hvor dårlig stand var bilen i? Når kunne vi prøvekjøre den? Hvor sint ble mor? Men mest av alt betydde, dette mer tid med faren min. Det jeg husker best fra jeg var barn, var lukten i bilene. De luktet alle brukt, røyk, mennesker, skinn og støv. En lukt som alltid får frem gode minner fra alle bilene både jeg

og min far har hatt. Men det handler ikke bare om å skru på biler og lukter. Mest av alt handler det om de minnene du får i, og med, bilen.

Alle mine familieferier fra tidlig av, har vært bilrelatert. Vi dro alltid på 4x4 offroad ferier på Island, der det ikke finnes veier, og hvor vi måtte krysse elver med eventyrlige resultater.

Som for eksempel sist tur jeg hadde med faren min, da vi stakk langt inn i Islands ødemark i en Ford Bronco (samme bil som O.J. Simpson kjørte når han stakk av fra politiet). Vi knekker festet til fjæringen bak, punkterer og den får en kraftig bensinlekkasje og vi er 10 timer fra nærmeste asfalterte vei. Med hjelp av noen andre 4x4 entusiaster og flere kåboytriks kom vi oss skrapende til nærmeste sted vi kunne fikse den. Det brukte vi et døgn på. Dette er alltid litt av spenningen på disse turene; kommer vi oss hjem igjen eller må vi la bilen stå og komme tilbake med de rette delene for å fikse bilen der den står? Noe som var et nederlag for oss, var det å ikke kunne fikse bilen der og da med de verktøyene og delene vi har med. Vi kjører alltid med ekstra deler i tilfelle vi skulle trenge det. Jeg har alltid hatt følelsen av at disse ferien var en del av en roadmovie, eller at minnene er som om de er tatt ut av en.

Bil-interessen kommer også fra den amerikanske delen av familien. Alt fra morfar til mine onkler er motorfrelst. Og da mener jeg crazy motorfrelst. Alt fra gressklippere, motorsykler til pickuper.

Bilde tatt fra <http://www.ford-trucks.com/articles/tire-smokin-1960-ford-truck-burns-out-with-a-harley/> dette er stillbilde fra en video fra sist familietreff der Uncle Bob tar en burnout mot datterens kjæreste på sykkel

Men det viktigste i den familien er burnouts, atv, slip'n'slide og øl, men det er burnouten som alltid er et av høydepunktene i familietreffet som arrangeres annethvert år. Den amerikanske delen av familien heter Chase og de er godt overkant whitetrash. Whitetrash på en god måte, om det er mulig...

De har et gjesterom i kamuflasjetema. Føkk yeah! Hva mer kan man si.

På begge sider av familien er bilen den som er midtpunktet for oss og det som holder oss samlet.

Men før jeg forteller om mine biler er det viktig å si et par ting om min bestevenn fra denne tiden, frem til nå. Andreas "Al Qaida" Alm. Andreas er et motortryne fra en annen dimensjon. Vi startet et moped dragracing-team kalt "Al Qaida Racing" i 2002 med en Vespa fra 60-tallet som var trimmet til å gå i 160km/t. Dette er mye fortere enn noen bil jeg noen gang har eid. Så det var ikke lite fett da vi vant det første offisielle moped dragracet på Regnbuen Næringspark utenfor Oslo foran 300 mennesker og de roper opp på anlegget: "1.plassen går til Andreas Alm i Al Qaida". Men dette var stilen vår. Andreas har alltid vært med på alle bilprosjektene mine, utenom mitt seneste prosjekt.

Men for å få et overblikk over mine første biler:

Google søk: *numith Instagram*

numith

FØLG

48 liker

20 u

numith My first car

yrsaul Hahahahah

yrsaul Lookin good

sara.hellevang Helt :-*

tore_wins Owen Wilson

20thcentury Jeg blir ganske støtt av at du rekker finger.

georg.oskar Snilld

Logg inn for å like eller kommentere. ○○○

Min første bil:

Har alltid vært svak for brukte biler. Biler som såvidt kommer seg rundt, som du virkelig må lære deg å kjenne. Jeg føler meg alltid tøff når jeg sitter i gamle biler. Det kommer av en blanding av røykelukt gjennom 40 år, slitasje og dårlig lydisolasjon, slik at du føler at du kjører noe superheftig som holder på å falle fra hverandre. Men av og til så er det godt å kjøre rundt og gi litt faen i alt. I en bil som er en sau i ulveklær. Min første bil kom seg aldri lengre enn til parkeringsplassen på bildet, før den ble tauet inn, og som 18 åring var 3000kr for mye til å hente den ut. God start. Dette var en Saab 92 fra 1963. RIP.

Min andre bil:

Jeg er oppvokst på Frogner, Oslos vestkant, som aldri ga noen mening siden moren min var student og tobarns alenemor på den tiden. Hun hadde ikke råd til mat, men på Frogner måtte hun bo. Alle jeg var oppvokst med kom fra velstående familier, og med en økonomisk trygghet. Dette var aldri noe problem for meg i oppveksten, men når jeg fikk lappen, kjørte alle vennene mine i pappas BMW, Audi eller en annen helt ny bil. Hadde ikke muligheten til å låne noen bil, og ikke ville jeg det heller. Fast bestemt var jeg på å kjøpe meg en bil med historie og sjel, men hadde bare 7000kr.

“Raketten”

Fra det øyeblikket jeg satte meg i “Raketten” var mottoet “KJØR FORT ELLER DØ SIST!!” Opel Kadett B fra 1971, 1 liter med 45 hestekrefter. 0-100 km/t på 37 sek og toppfart på 115 km/t i nedoverbakke. Dette er sjukt svakt. En normal bil tar 0-100 km/t på rundt 10 sekunder. Men når du fikk Raketten opp i 100 km/t føltes det som om du kjørte på en Salt Lake for å slå verdensrekord i topphastighet. Men med en så treig bil måtte man heller jobbe med attituden til bilen. Først var det å skaffe seg et stort klistremerke i bakvinduet med feit hvit skrift “ SØNDAG ER KIRKEDAG”, og med rakerør(eksos uten lyddemping), var det helt klart at du fikk all oppmerksomhet fra alle, konstant. Spesielt gøy var det å bråke i gatene på søndager med klistremerket i bakruta som et statement om det åpenbare av at søndagen var hviledag, mens jeg bråker og ødelegger søndagsfreden. Følte meg lovløs og dødsrå. Fikk også så mye oppmerksomhet fra politiet, at vi lagde et klistremerkesystem av bomber. Jeg klistret på et “Hiroshima” klistremerke, som vi kalte

det, (siden det var en etterligning av Fat Man atombomben som ble sluppet over Hiroshima), på døren hver gang de stoppet meg.

Opelen var min måte å gjøre opprør i ungdomsårene. Kjøre rundt i Frogners gater med rakerør som garantert ødela mye av kveldsroen, fikk meg til å smile. Opelen bråkte så mye at jeg ofte kjørte med hørselsvern for å ikke få hodepine. Men det var noe jeg lett var villig til å ofre for oppmerksomheten.

Av og til var det også fantastisk å ta med seg Andreas ut av Oslo til en skogsvei, der vi kjørte på omgang så fort vi klarte. Vi kjørte én og én først og fremst for å lette bilen med 70kg, og for å ikke skade andre enn deg selv. Vi åpnet vinduene på bilen når vi kjørte, og kunne høre hvordan billyden fikk en pulserende lyd (woof woof woof) på grunn av at lydbølgene traff trær og ble slengt tilbake inn i bilen. Dette fikk pulsen til å stige og ga et sykt adrenalinkick. Og igjen var det lyden fra bilen som fikk det til å virke som om vi kjørte dødsfort. Selvom det sikkert ikke gikk fortere enn 40km/t, føltet det fett med breislæddene i svingene med trær på begge sider av veien.

Men det aller beste minnet er det første snøfallet på Frogner etter at jeg kjøpte Raketten. Hadde nettopp satt på 13x6 ralley Allycat bredda felger med piggdekk. Dette var først

gang jeg fikk oppleve bakhjulstrekk på sitt beste, og det på Frogners pudderhvite gater etter det første snøfallet. Jeg tror bilen lå i breislædd mellom biler og Frognerfruer i sikkert seks timer. Følelsen av å se rompa på Raketten vifte cm fra biler i millionklassen var helt fantastisk. Vi hadde en spot på Frogner vi kjørte gang på gang, ofte med Turbonegeralbumet Apocolypse Dudes på så høyt at høytalerne skurret. Stedet var i Løvenskiolds gate rett foran Briskeby Brannstasjon, hvor vi la bilen i en lang breislædd inn i Industrigata, for så å smelle den rett i en 90 graders motsatt breislædd inn i Daas gate, som deretter måtte legge bilen i en ny motsatt breislædd inn i Jørgen Moes gate. Opelen

spant mye rundt, og var rett ved å kræsje hele tiden, men slapp unna med kun 1,5 tank

bensin som eneste kostnad. Jeg elsket dette, men jeg tror Frogner hatet meg. Opelen var en veldig lett bil uten krefter, og dermed veldig lett å kontrollere i breislædd, en perfekt førstegangs rånerbil. Opel Rakett4life!

JEG SØKER: *Opel rakett*

[Opel rakett bil - Opel Motorsport Club](#)

www.opelmotorsport.com/forum/showthread.php?t=247959

8.feb. 2010 - 3 innlegg - 2 forfattere

<http://blog.hemmings.com/index.php/2...-neighborhood/> - <http://video.google.com/>

[videoplay?do...6241135%hl=en# Tøffeste ever!](#)

[Hvem skal jeg kontakte her på forumet anngående ...](#)

5 innlegg 29. okt 2013

[Skinn dørtrekk og sidetrekk til calibra - Opel ...](#)

7 innlegg 25. mar 2013

[Opel corsa 1,2 luxus SOLGT - Opel Motorsport Club](#)

12 innlegg 26. jun 2008

[8x13 alley cat - Opel Motorsport Club](#)

14 innlegg 14. apr 2008

[Flere resultater fra www.opelmotorsport.com](#)

s10an

SV: Opel rakett bil

Ble medlem: Jan 2004

Feteste opelen laga noen gang.

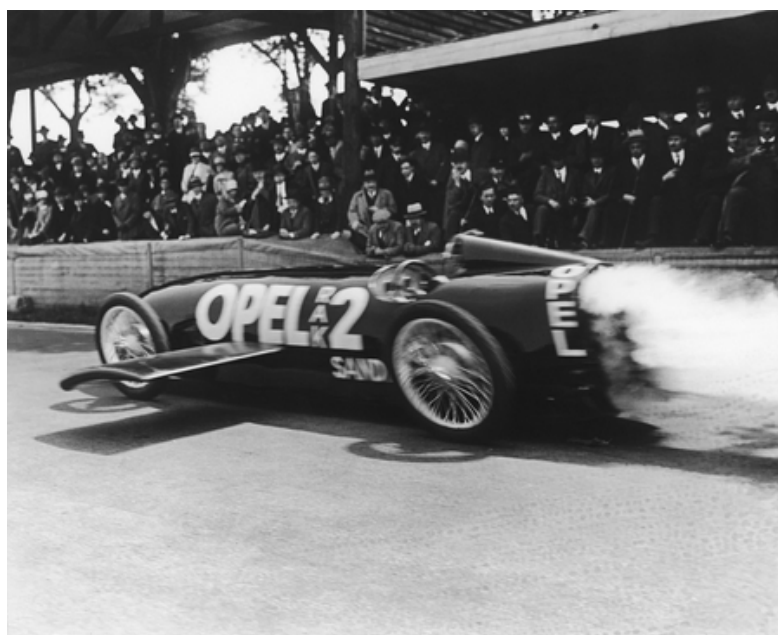
Sted: Sarsborg

Alder: 31

Innlegg: 13.157

Karakterpoeng:(6)

83 innlegg likt 105

<http://blog.hemmings.com/index.php/2...-neighborhood/>

Overskrift:

Opel RAK 2: enough to blow up a whole neighborhood

Så Opel har laget en "Rakett" Interessant!

Art Car

Søk Google: *Art car*

[Art car - Wikipedia, the free encyclopedia](#)

https://en.wikipedia.org/wiki/Art_car [Oversett denne siden](#)

An **art car** is a vehicle that has had its appearance modified as an act of personal artistic expression.

Art cars are often driven and owned by their creators, who are sometimes referred to as "Cartists".

Most car artists are ordinary people with no artistic training.

[BMW Art Car - Wikipedia, the free encyclopedia](#)

https://en.wikipedia.org/wiki/BMW_Art_Car [Oversett denne siden](#)

The BMW **Art Car** Project was introduced by the French racecar driver and auctioneer Hervé Poulain, who wanted to invite an artist to create a canvas on an automobile.

Klikker du inn på BMW Art Car, får du en liste over kunstnere som har blitt invitert til å bruke en av BMW's konkurranse biler som et lerret.

Først ute var Alexander Calder i 1975; etterfulgt av navn som Frank Stella, Roy Lichtenstein, Andy Warhol, og den siste, 17 utgaven laget i 2010 av Jeff Koons. Men på listen ser jeg at det er 18 kunstnere. På 16 plass ser man at Olafur Eliassons bil er den eneste uten bilde og at plassen hans er byttet ut med kunstneren Robin Rhode. Hvorfor det?

Søk google: *Olafur Eliasson BMW H2R 2007*

[Bilder av olafur eliasson BMW H2R 2007](#)

[Rapporter bilder](#)

[Dette er verdens raskeste kunst - Aftenposten](#)

www.aftenposten.no/bil/Dette-er-verdens-raskeste-kunst-80412.html

2.feb. 2015 - **BMW M1**: Slik ble resultatet etter at Andy Warhol var ferdig med å male.

....SKULPTUR: Islenderen Olafur Eliasson er kunstneren som har gått lengst.....

Kunstverket til islenderen Olafur Eliasson fra 2007 er ikke basert på en.....

KLIKK: Aftenposten

SKULPTUR: Islenderen Olafur Eliasson er kunstneren som har gått lengst. Han har bygget en rullende skulptur som skal symbolisere blant annet problemene med global oppvarming.

Jaja, da vet man det.

Nytt google søk: *crazy art truck*

[Bilder av crazy art truck](#)

Rapporter bilder

[Flere bilder for crazy art truck](#)

Dekotora TUNING culture: the art of creating best decorated...

<http://www.youtube.com/watch?v=6gN377PBOfU>

21. jul. 2015 - Lastet opp av Datacube: awesome facts and interesting top lists

Dekotora **truck** culture is one of the most vivid examples of japanese ... Crazy JAPANESE cars & tuning ...

hmmm interessant..

Nytt søk: *Decotora*

[Bilder av decotora](#)

Rapporter bilder

[Flere bilder av decotora](#)

[Decotora - Wikipedia, the free encyclopedia](#)

<https://en.wikipedia.org/wiki/Dekotora> [Oversett denne siden](#)

The **Dekotora** or Decotora (デコトラ, **dekotora**), an abbreviation for "decoration truck", is a type of extravagantly decorated truck in Japan. Commonly displaying ...

Decotora er en japansk subkultur som ble til etter en serie filmer i 1975. Filmene fikk navnet "Torakku Yaro", eller "Truck Rascals" på engelsk. Hadde den hatt et norsk navn ville det sikkert vært "TRØKKLINGENE". Filmene er softpornografiske komedier.

Hovedrollene i filmene kjører lastebiler som blir mer og mer dekorerte utover serien, og de havner i all slags trøbbel på veien. Uansett, i disse filmene har du kjærlighet, racing og dekorerte lastebiler. Alt du trenger.

I etterfølge av disse filmene blomstret det opp en subkultur med lastebilsjåførere som dekorerte bilene sine på alle slags måter. De fant deler hos skraphandlere, og med tiden ble også lys introdusert. Det finnes tre kategorier decotora lastebiler; den klassiske der det er lyspærer, krom og hjemmesnekrede dekorasjoner. Så er det lastebilene som for det meste er pyntet med ledlys og krom. Og til slutt har vi det som kalles for gundamstil, som ser ut som en robot. Krom over alt, og utrolig masse ekstrautstyr.

Denne subkulturen er hovedinspirasjonen til masterprosjektet mitt. Jeg kom over et youtube klipp våren 2014 som sparket igang interessen for Decotora. Dette klippet var filmet på kvelden, kameraet var på et stativ rettet direkte mot fronten på en Decotora lastebil. Det var lys fra bakken og opp til toppen av lastebilen. Den lyste i alle slags mønster, og jeg følte meg som et barn på et tivoli for første gang. Det var noe som gjorde at jeg syntes at lastebiler plutselig var veldig spennende.

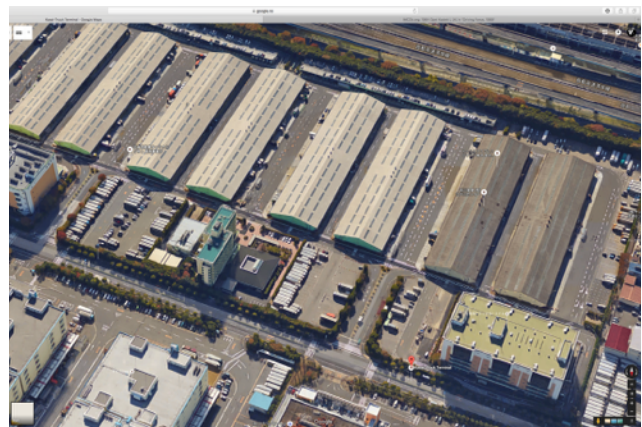
Lastebiler er vel noe av det mest anonyme fremkomstmidlet vi har. Kjempekjedelig. Men jeg likte det. Gjorde et grundigere søk på internett, og ble mer og mer gira på det jeg så. Lastebilene var pyntet med krom, lyspærer, store malerier på sidene og med interiør pimpet til et helt nytt nivå etter min mening. Av å se all denne pimpingen fikk jeg utrolig lyst til å skru på bil igjen. Eller bare kjøre igjen. Få den følelsen av å være atten år igjen. Gjøre et bil/kjøretøy relatert prosjekt? Mekking? Pimping?

Første idé:

Flytte inn en Decotora lastebil som jeg ville plassere oppå taket på kunsthallen. (se skisse på forsiden)

Ettertanke: Helt urealistisk og gir ingen mening fordi det ville koste alt for mye å kjøpe en lastebil. Sjøførene dekorerer bilene for over 1 million kr. Det å flytte inn en sånn ville kostet rundt 2 millioner. Og hvorfor skal jeg kjøpe en ferdig dekorert lastebil, når jeg kan kjøpe en lastebil i Norge og dekorere den selv? Det igjen vil koste rundt 1 million. Men det kriblet i fingrene etter et prosjekt som var bilrelatert. Liker estetikken ved noe som er hjemmelaget og spesielt når det er hjemmelagede lys. Jeg har en tidligere utdanning som bilmekaniker og bachelor i fotografi som ble 3 år med lyseksperimenter. Det å kunne dra inn bilmekkingen fra jeg var 18 år og kunsten sammen til et prosjekt, virket spennende. Bil/lastebil og lys. Hjemmelagde lysornamenter og kåboymekking. Men det var ikke nok for meg å hente en lastebil fra en eksisterende subkultur. Det ville for meg bare blitt å visse noe spaced fra Japan. Det er ikke så vanskelig. Vil heller ta inspirasjon fra disse kulturene og lage noen som samsvarer med noe 18 år gamle meg kunne gjort. En hyllest til råneren av Frogner eller veien fra råning på Frogner til kunst. Først trengte jeg inspirasjon.

Ved oppstarten av masterprogrammet valgte jeg å bruke første semester til å lese meg opp på kulturen. Kom fram til at jeg ville dra på inspirasjonstur til Japan for å få et bedre inntrykk. Så langt hadde jeg truffet på en språkbarriere på internett. Google translate klarte ikke alltid oversette fra japansk. Jeg søkte meg etterhvert frem til områder der det var store forsamlinger av lastebiler. Kartlegge godsterminaler i Japan, og andre steder lastebiler pleier å befinne seg, ved hjelp av google maps.

Kasai Truck TerminalTokyo([google.maps.com](https://www.google.com/maps))

Dette var for å ha alternativer da jeg kom til Japan. Markerte alle sånne steder ned på et kart jeg skulle ha med meg. All denne forberedelsen viste seg å komme til nytte på reisen.

Planen for første tur til Japan:

Leie bil for å finne Decotora lastebiler og muligens andre bilkulturer. Finne inspirasjon fra disse bilene og dokumentere med både foto og videodagbok.

Jeg har alltid likt roadmovies veldig godt, og har alltid hatt et ønske å lage min egen roadmovie. Sjangeren er veldig intim, der du følger en eller flere personer veldig tett.

Videodagboken skjer for det meste i bilen, der jeg reflekterer over opplevelser og annen inspirasjon for prosjektet på turen. Noen ganger snakker jeg bare til meg selv av kjedsomhet, eller for å holde meg våken.

Jeg dro ned til Japan og sov i leiebilen i 2 1/2 uke på forskjellige truckstops i håp om å finne en av lastebilene. Jeg fant min første Decotora innen 24 timer, og det var pga. godt grunnarbeid. Deretter fant jeg fort ut at det skulle bli den eneste jeg skulle få se på en god stund.

En ting som er godt å vite, er at i Japan så finnes det nesten ikke lastebiler som ikke har blitt pyntet. Så jeg så lastebiler som var smådekorerte hele tiden, men ikke Decotora lastebilene jeg var på utkikk etter. Skjønte ikke hva jeg gjorde galt.

Jeg sov på truckstops, hang rundt godsterminaler med en hånd på kameraet hele tiden.

Men uten hell. Etter 2 uker fant jeg et bilde på Instagram:

drivethru.jp
COMMUNE 246

FÖLJ

23 liker

61 u

スピードトラクターのカスタムバイク「ドゥカティ・750・スクランプラー」を展示販売。またデコトラ仕様のセンチュリーに乗ったアーティスト、YOTTAが、彼らの最新作として石焼イモを販売します。徳島県産のサツマイモ「鳴門金時」が真冬の寒さを忘れさせます。

drivethru.jp •DRIVE THRU 1st exhibition
シェアオフィス「みどり荘2」のギャラリースペースにて、今後のプロジェクトを予感させるアートエキシビジョンを開催。DRIVE THRUのプロジェクトの参加にご興味のある方はぜひお近くのスタッフまでお声がけくださいませ!

drivethru.jp #DRIVETHRU #ドライブスルー #Online #Motor #Magazine #OnlineMotorMagazine #CaravanTokyo #キャラバントウキョウ #MobileShowcase #モバイルショーケース #YOTTA #ヨタ #Dekotora #Decotora #Toyota #Century #トヨタ #センチュリー #KINTOKI #金時 #鳴門金時 #石焼イ

Logg inn for å like eller kommentere. ○○○

Dette ser ut som en bil inspirert av Decotora kulturen. Finner nettsiden til han som eier kontoen på Instagram og sender ham en e-post. Jeg forteller kort om min reise og grunnen til at jeg er i Japan, og at jeg var veldig interessert i å se denne Decotorainspirerte bilen på bildet. Får veldig fort svar, fra en Shogo Jimbo. Han forteller meg i e-posten at han ikke eier bilen på bildet, men kan fikse meg et møte med eierne av bilen. Han skriver også at han driver et nettbasert magasin som heter www.drivethru.jp, som har sterkt fokus på å vise unge sjåførere at det kan være kult å kjøre gamle biler med sjel, istedet for nye dyre biler med liten/ingen sjel og historie. Han inviterer meg til Tokyo neste dag for et møte for å hjelpe meg, og han vil lage en story på turen min. Jeg taster inn Tokyo på GPSen og finner at jeg er 18 timer vekk, og skal på et møte om 20 timer.

På det tidspunktet var jeg i Osaka og lette etter undergrunnsbilpøbler kalt for Kanjozoku. Dette er en gjeng med gateracere som kun kjører racepreppet Honda Civic uten

registreringsnummer på ringvei 1 i Osaka; kalt for “The

Bilder av Kanjozoku og The Loop 20014

Loop”. The Loop er en vei som er bygget som en oval racingbane på søyler hevet opp fra gateplan, til en slags bro 40 meter over bakken og har blitt brukt i veldig mange bilspill sånn som Ridge Racer på PlayStation 1 og Grand Turismo-serien. Men siden jeg var så langt unna Tokyo, var det bare å sette kurs for hovedstaden for å rekke møtet. Etter å sett noen få Kanjozoku biler på veien ble kjørestilen mot Tokyo litt mer aggressiv enn tidligere. Kanjozoku delen av prosjektet var mer som en backup-plan i tilfelle Decotora prosjektet ikke skulle levere. Ved en senere anledning kommer jeg til å se nærmere på Kanjozoku til et

annet prosjekt. Etter flere timer i bilen, ble jeg nervøs for om jeg hadde gjort en tabbe ved å dra fra Osaka, siden jeg nettopp hadde kommet meg litt inn på Kanjozoku gjengene. Lurte på om det å prioritere et møte med denne Shogo Jimbo i Tokyo var et feiltak. Men jeg var på jakt etter Decotora kulturen, og måtte bare følge denne tråden. Jeg kom frem til Tokyo og ble møtt av KINTOKI YOTTA Decotora bilen. Fikk prøvesitte bilen og se på alle de utrolige detaljene som var lagt i den. Masse lys krom, gullblader påført lakken med tannbørster, og bakpå bilen har de montert en grill der de griller søtpoteter. Yotta er et samarbeidsprosjekt mellom to kunstnere fra Osaka. Kimitaka Kisaki og Hiromichi Yamawaki heter de. De investerte alle pengene de hadde, i en gammel Toyota (yotta) Century som de har bygd opp som en Decotora. De kjører bilen til Tokyo hver vinter for å selge steinbakte søtpoteter fra grillen bak for å kunne få rå til nye kunstprosjekter. Og den eneste måten å finne de på er via hjemmesiden deres, der

Klistremerke av Yottaen, en søtpotet og Mt.Fuji

de har en GPS-sporing av bilen. Her også var kommunikasjonen mellom oss på et veldig minimalt nivå pga språket, begge parter hadde mye å si om prosjektet som forsvant i oversettelsen.

Etter jeg hadde fått en overdose av blinkende lys tok jeg en prat med Shogo Jimbo. Jeg ga ham en grundig innføring i turen min, og en beskrivelse av hva jeg var på jakt etter. Han

Husker et bildet av meg i Yottaen på Instagram:

viste stor interesse for prosjektet mitt. Av alle ting hadde han en invitasjon til et Decotora treff som skulle finnes sted de neste dagene. Han fortalte at han ikke kunne dra dit, men kunne gi meg hans plass mot at han kunne skrive en story på turen min og vise bilder fra treffet. Treffet skulle holdes på nyttårsaften og jeg skulle feire det sammen med nesten alle lastebilene som er igjen av denne bilkulturen.

Grunnen til dette treffet, var at hovedpersonen Bunta Sugawara i filmene "Trøkklingene" nylig mistet livet, og med det ville sjåførene hedre han på nyttårsaften med det største treffet på lenge. De valgte å ha treffet ved elveleiet Tone River i Gunma Prefecture, hvor Bunta i den siste av filmene ble myrdet. Jeg kom frem til treffområdet en dag for tidlig for å være sikker på at jeg fant frem, og sov i bilen utenfor 7eleven i nærheten. Treffet åpnet kl. 15.00, men jeg var fremme 12.00 og da var også alle de første Decotora lastebilene og

bilder fra decotora treff 2014/15

lastebilene fra filmene der. Jeg fikk sett og dokumentert de til minste detalj før resten av lastebilene og folkehavet kom. Det var så sinnsykt mye detaljer å få med seg.

Lys, håndmalte flater, flake-lakkeringer og utrolig mange fine detaljer. Jeg var veldig glad for at jeg kom så tidlig og fikk tid å plass til å fotografere så mye som jeg gjorde før alt begynte. Fra klokka tre var det et folkehav

foran alle lastebilene og det ble veldig vanskelig å få fine luftige bilder etter det. Etersom tiden gikk fylte plassen seg opp av lastebiler, og da kvelden snek seg frem, ble jeg vitne til et lyshav av lastebiler i natten.

Dette var det jeg så i den første videoen. Dette var over all forventning. Jeg følte meg som et barn. Kunne ikke feste blikket på et fast punkt. Lys overalt. Ekstase.

bilder fra decotora treff 2014/15

Readymade

Fra pissoar til lastebil, men jeg kaller det ikke en fontene.

Avantgardistene skulle sprengre grensen for hva kunst var, via å for eksempel bruke en kjøpt gjenstand og kalle det noe nytt. Ment som provokasjon, men åpnet heller diskusjonen rundt hva kunst kan være. Men nå trenger jeg ikke kalle en lastebil for en ananas, jeg kaller en lastebil for en lastebil. Viktigere er det hva du gjør med readymaden. Den trenger ikke ha en ny funksjon, heller en utvidet, eksisterende funksjon. F.eks i bil kunst; Vi har de som bruker bilen som et lerret, de som pynter bilen og de som endrer karosseriet eller funksjonen til bilen. Jeg har delt de opp i fire kategorier;

Maleren: En rekke kunstnere har igjennom de siste 70 årene brukt bilen som lerret.

Jeff Koons BMW M3 GT2, 2010

Min forståelse av malere som bruker bilen som et lerret er ofte i forhold til et bestillingsverk der det skal øke bevissthet rundt et tema eller som en reklame for promotering. Men disse readymadene vil se helt unikt ut i en whitecube. Da kommer maleriet frem til sitt rette. Dette er min mening

Hippien/freaker'n: Dette er hobby/garasje kunstneren/ingeniør som du finner garantert på

Foto:Nick Kelly

et av Burning Man stevnene som arrangeres i Black Rock Desert nord for Reno, USA. Her endrer de karosseriet helt ved en total ombygging som gjør bilen og funksjonen til noe nytt og upraktisk. Som vi ser her på bilde der det er en bil bygd om til en drage som går langs bakken.

Samleren: Kunstneren som dekorerer bilen med allslags objekter. Ofte like objekter eller objekter med et tema. Her er det som regel bare en overflod av objekter som du kan se på bilde. Her har vi "The Camera Van" som er dekket av over 300 kameraer og over 100 aktive blitser monter på taket. Harrod Blank er mannen bak denne bilen. Han brukte 2 år på å fullføre bilen som skulle ta bilder av forbipasserende som måpte av bilen. Denne bilen

Foto: Scott Beale Camera Van

har altså fotografiet som et biprodukt. Eller er det fotografiet som er kunsten og bilen bare verktøyet?

Samtidskunstneren: gjør endringer på karosseri og endrer funksjon. Erwin Wurm er en av de som endrer karosseriet på bilen.

Truck fra 2007 er en perfekt bruk av en

readymade etter min smak. Arbeidet fikk til og med parkeringsbot siden parkeringsvakten ikke var klar over endringen eller så ble den plassert der av kunstneren for å forsterke det

Erwin Wurm Fat convertible 2004, Truck 2007

skille som skapes mellom hverdagsobjekter og kunst.

Julius von Bismarck har et veldig fint eksempel på endring av funksjon av en readymade. På

Momentum 8:Tunnel Vision i moss

2015 viste Bismarck en ny versjon av "Polo" kalt; "Jugendbewegung"

av "Polo" kalt; "Jugendbewegung"

Dette er en bil av merke Volkswagen Golf som roterer rundt sin egen akse. Bilen står på samme sted mens den roterer uendelig og har dermed mistet sin funksjon som fremkomstmiddel. Samtidig tegner bilen en sirkel på gulvet av at dekkslitasje som understreker at bilen ikke beveger seg noe annet sted enn rundt seg selv.

Julius Von Bismarck, Jugendbewegung, 2015

Nytt søk: *light art car*

[Burning Man 2015 - Light up tree art car - YouTube](#)

<http://www.youtube.com/watch?v=im2WdqoQYlw>

8.sep. 2015 - Lastet opp av usefultidiot31

Art Car that looks **light** a bunch of lit up trees somewhere on the playa late night

Nytt søk: *Where to see decotora*

Bare andre som spør om akkurat det samme på forum, ingen svar!

Nytt søk: *Crazy japanese car culture*

[Bilder av crazy japanese car culture](#)

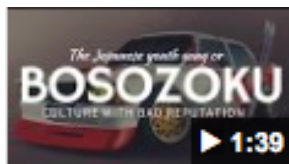
Rapporter bilder

[Flere bilder for crazy japanese car culture](#)

[BOSOZOKU car culture for Japanese rebels with unusual ...](#)

<http://www.youtube.com/watch?v=5CNRQ7OaIFs>

19.jun.2015 - Lastet opp av Datacube: awesome facts an interesting top lists

Japan is not just home to several powerful **car** manufactures, who play a ... **Crazy JAPANESE cars & tuning** ...

Senka biler, dødslange eksosrør, og folk som henger ut av bilene. Tøft. Når jeg fant denne linken om Bosozoku fikk jeg flashback fra min tid i Raketten. Men de dro hele den rånestilen langt forbi hva jeg noen gang kunne forestilt meg. Må finne ut mer om dette.

Nytt søk: *Bosozoku*

[Bōsōzoku - Wikipedia, the free encyclopedia](#)

<https://en.wikipedia.org/wiki/Bosozoku> [Oversett denne siden](#)

Bosozoku (暴走族, literally "running-out-of-control (as of a vehicle) tribe) is a Japanese youth subculture associated with customized motorcycles.

[God Speed You! Black Emperor - Kamikaze Girls - Mecha-Mecha Iketuru! - Tafheet](#)

Bosozoku er opprinnelig en motorsykkelsubkultur som har utbredt seg til bilkulturen. De modifierer motorsyklene ved å ta av lyddemperne for å kunne bråke mest mulig, og endrer utseendet på sykkelen generelt. Det eneste de gjør er å lage bråk og trøbbel.

Første møte med Bosozoku og Yakuzan

Jeg befinner meg i Osaka, og har parkert bilen for å få tatt noen bilder av Bosozokumedlemmer. Problemet med å ha bil når du leter etter Bosozoku, er at du hører de ofte, men ikke har mulighet til å kjøre dit fort nok på grunn av trafikk og enveiskjøring. Lyden av syklene var alltid rett i nærheten, men likevel utenfor rekkevidde. Etter mye løping etter lyder fant jeg til slutt den første Bosozoku gjengen. De var 6-7 stykker, og man kunne føle vibrasjonene fra syklene. Jeg var en god blanding av stressa og trygg, der jeg stod blant hundrevis av folk mitt i sentrum av Osaka. Fikk tatt bilder og video av syklene, og etterhvert kommer det en Bosozoku trillende på sykkelen og parkerer den rett foran meg. Jeg går bort og introduserer meg.

Han ser strengt på meg, peker på en svart bil med sota vinduer. Først da skjønner jeg hva jeg egentlig befinner meg midt oppi.

(Litt om Bosozoku; de blir vanligvis vervet til gjengen når de er gamle nok til å kjøre moped, deretter er de småkriminelle, og Yakuzaens løpegutter. Når de fyller 20 år får de et valg av Yakuzaen: de kan enten melde seg ut av det kriminelle livet og leve lovlydig resten av livet, eller så blir de medlemmer av Yakuzaen. Men rett før dette skjer, så følger Yakuzaen etter disse medlemmene i Bosozokugjengen for å se hva slags attitude de har, og om de er verdige mafiaen.)

Han peker på den svarte bilen med sota vinduer. Jeg har sett den bilen før. Ser fort på de tidligere bildene fra kvelden, og da ser jeg det. Den svarte bilen er på mange av bildene der jeg har fotografert Boso-zoku gjengen. Det var garantert Yakuzaen som fulgte etter. Jeg var så opptatt av å dokumentere alt rundt meg, at jeg ikke hadde lagt spesielt merke til denne bilen før. Men det var veldig spennende å være vitne til dette møte mellom Boso-zoku og Yakuzaen, første gang jeg ser Boso-zokun.

Utdrag fra Videodagbok:

Klipp #72: 29. desember 2014. Kl 23:15.

Andre møte med Boso-zoku

INT: Numi sitter i bilen utenfor truckstop, Toyota city, Japan

(snufser)

Numi

Nå er jeg på et truck stop utenfor Toyota city der det er størst mengde Boso-zoku medlemmer

Mens jeg skulle ta meg en røyk

(snufser)

så kom det en gjeng bosoer, så jeg spionerer

EXT: Filmer på avstand og i bildet ser du et pariserhjul ved en stor parkeringsplass. Masse julepynt. Zoomer inn på en gjeng som står og henger ved noen motorsykler og mopeder.

Numi

Du ser det ikke så godt herifra, men her har vi en liten gjeng...

...Vi ser hva de gjør

(Sirener)

Sirenen nærmer seg og vi ser en gjeng ungdommer på motorsykkel bli urolige og går mot syklene sine.

NUMI

JA nå hører vi politiet og de gjør seg klar til å stikke tror jeg...

...JA

De ene ungdommen hopper på sykkelen og kjører avsted, mens en annen løper med sykkelen. Kamera zoomer inn og følger etter ungdommen som hopper på sykkelen og forsvinner langs alt julepynten, mens du hører den gjenkjennbare lyden av Bosozokus eget språk igjennom rusing av motoren i rytme.

Kamera panorerer til en politibil som nærmer seg og fort tilbake til de som står igjen på plassen.

To ungdommer på moped stikker fra plassen nå, men vent, hvorfor er det en person i Pikachu kostyme?

De som står igjen ser stressa ut, men velger å bli igjen når politiet kommer kjørende inn på plassen.

Så, ut ifra ingenting, kommer dette brølet av en Bosozoku sykkel kjørende i bosotakt for å prøve å lokke politiet vekk fra plassen. Numi zoomer inn og følger etter.

Han svinger inn rett foran der Numi spionerer på de, og mann kan føle vibrasjonene fra motoren selvom en er 6-7 meter ifra han.

Numi er ganske nervøs.

Politiet snakker nå med de som ble igjen på plassen. Det går litt tid. Du hører Bosozokuen hele tiden i området.

Det kommer en politibil til inn på plassen.

De blir der en stund, før de bestemmer seg for å gjøre slutt på bråket.

Bilene kjører ut av plassen og Numi ser muligheten til å bevege meg nærmere situasjonen.

Klipp # 74: 29.desember 2014. KI 2326.

EXT: Truckstop utenfor Toyota city, Japan

Numi har flyttet ned på andre siden av plassen nå. Zoomer inn på de som er igjen etter at politiet dro. Hører bråket komme nærmere.

Det er en blå Pikachu der.

Klipp # 75: 29.desember 2014. KI 2328.

EXT: Truckstop utenfor Toyota city, Japan

Numisniker seg mellom parkerte biler og kommer over en bosozoku sykkel som har blitt gjemt vekk når politiet kom. Dette er første gang Numi ser en sånn sykkel på nært hold.

Det er en Honda CB500 fra 80- tallet. Kan ikke så mye om sykler.

Rett ved siden av Numi kommer det en moped og en motorsykkel kjørende med politiet rett bak dem. De kjører utrolig sakte, og bråker noen sykt. Numi står nå midt i en politi jakt med Bosozoku, og det etter bare 15 minutter med spionering.

Bosozoku medlemmene fikk et øye på Numi og bestemte seg for å gi han det materialet han trengte.

De sirklet rundt Numi med politiet etter seg, bare noen få meter fra Numi før han ryker av steds og leder politiet vekk fra stedet.

Etter en stund kommer de tilbake og tar kontakt.

De inviterer han bort til gjengen sin og forklarer at han kan filme så lenge han sladdet de, og registreringsnumrene på syklene deres.

Kommunikasjonen var ikke på topp siden Numi ikke snakket japansk og de ikke snakket engelsk.

Men ved å henge med de mens du kan høre politiet i området, fikk Numi den følelsen rett før du blir stoppet av politiet når du er ute og kjører bil. Skikkelig adrenalin. Han syntes dette var helt rått.

Nytt søk: bosozoku crime news

[Gang member slashes rival with sword in Kabukicho](#)

[The Tokyo Reporter](#)-13. jul. 2015

... of a **crime** group for allegedly inflicting injuries upon a rival member with a ... In 2013, the National Police Agency began classifying **bosozoku** ...

Nytt søk: bosozoku mafia

[Inside the fast and furious world of Japan's Yakuza mafia ...](#)

www.dailymail.co.uk/.../Inside-fast-furious-world-Ja... [Oversett denne siden](#) 23. jul. 2013 - The gangs, along with Osaka street racers and Kanto area **Bosozoku** (motorcycle and moped gangs in Japan) are well known for their love of modifying their cars to make them appear lower, wider and more impressive looking...

Første møte med Yakuzaen

Videodagbok:

Klipp #15: 28.desember 2015. KI 2040.

INT: Numi og Sara sitter i en 1 liters japansk leiebil i Shinjuku, Tokyo, Japan etter en lengre biltur for å kjøpe inn lys til masterprosjektet. På vei til hotellet får de øye på Yakuzaen.

(Sara filmer)

GPS

PLING. *Please turn right in 400 hundred meters*

Sara

kan eg røyke ein sigg?

Numi

Ja, det går bra

Sara

Ja?

...skal eg skru ned vinduet?

Numi

ja takk

GPS

right turn ahead

Det går sakte i trafikken. Mye mennesker rundt omkring.

Numi

jeg angrer litt på at jeg tok av i Shinjuku

Sara

ja, det var kanskje ikkje det luraste

I bakgrunnen hører vi at det er en bil i området som bråker.

Numi

ahhh der er en av de føkkings Ferrariene

Sara

jaja

Numi

Ta å film det!

Sara

Eg filma jo

Numi

det er ikke Ferrari, men en Lamborghini

Sara skjønner ikke hva Numi snakker om eller hva det er han ser på, men i bildet ser du en refleksjon av en bil flere plasser foran oss i køen som han fort gjenkjenner.

Køen beveger seg og de er på vei til å ta til høyre.

Numi

Ser du den? det er den med den rå lakken!

Jo det er den, FY FAEN!

Sara

oooh woaw!!!!

Sara har nå fått øye på bilen og griper tak i videokameraet.

Lamborhinen er fylt opp av neon, strobe og alt slags lys. Pluss en holografisk lakk. Shit.

Det er ikke til å tro.

Trafikken letter, og vi er rett bak bilen nå. Numi tar opp mobilkameraet og filmer.

Videodagbok:

Klipp #MOV_0318.mp4 Mobilopptak 28.desember 2015. Kl 2053.

EXT:Shinjuku, Tokyo, Japan

Klippet begynner med at Numi filmer mens han kjører bil inn i en tunnel, og det er et helvetes med bråk foran de. Hastigheten er altfor høy, og med bråket fra lamborginien, føles alt ekstremt raskt. Det høres ut som om det er en Formula 1 bil i tunnelen.

Mot slutten av tunnelen tar de igjen lamboen.

Numi

Shit vi var oppi 160km/t!

*Numi kjører opp på siden for å filme litt fra den vinkelen før han plasserer seg rett bak
Lamborginien.*

GPS

Turn right

Numi

Helt vilt!

Sara

Fy faen så sjukt!!

Numi lener seg ut av bilvinduet og skriker ut:

“YEAH BOI!!!!”, mens lamboen ruser motoren slik at flammene står ut av eksosen.

Sånn står de i ett minutt. Han ruser motoren i god Bosozoku stil.

Hele kroppen skjelver og er fylt av adrenalin. Helt vilt.

De begynner å bevege seg, og kjører opp forbi Lamborghinien på venstre side for å få en bedre oversikt. Lakken var holografisk, slik at lys refleksjoner beveget seg over lakken, som om det var lakken som danset i lyset eller lyset som danset på lakken. Garantert ulovlig i Norge. Numi gir sjåføren en tommel opp, og han smiler og vinker tilbake. Vent, ga Numi tommel opp til Yakuzaen og han vinket tilbake?! Er ikke sikker på om det er noe man gjør med Yakuzaen, men innad i bilmiljøet må en tommel opp være et greit tegn på respekt.

Andre idé:

Etter to researchturerer til Japan, uendelig mange fantastiske mennesker og masse inspirasjon, var den endelige planen begynt å forme seg. Det var på den første turen til Japan, prosjektet fikk et vendepunkt. Jeg gikk gatelangs i Osaka på jakt etter

Bosozokumedlemmer, da jeg snublet over en bil som skulle endre prosjektet mitt i riktig retning. En Japansk Kadett-etterligning. Jeg ville umiddelbart ha denne etterligningen, eller nei, jeg ville bare ha en faktisk Opel Kadett igjen. En Rakett. Var det sant, skulle jeg bli råneren på Frogner igjen? Eller er det råneren fra Frogner som skal være utgangspunktet for hvordan

jeg skal tilnærme meg prosjektet?

Jeg likte idéen med en lastebil/van eller en stasjonsvogn. Da husket jeg noe fra Rakett-årene: det fantes en sjelden utgave av bilen i stasjonsvogntype. Eller som det heter; Opel Kadett B Car-A-Van. En Rakett-A-Van? Det at det er en van/stasjonsvogn føles ut som at jeg er tro til den originale idéen om en lastebil, men at det er en Rakett bringer med seg en veldig personlig tilnærming til prosjektet. Nesten litt romantisk, ved å dra inn råner livsstilen jeg engang hadde.

Vil jeg fortsatt være en rebelsk ungdom fra Frogner når jeg skal lage dette prosjektet? Eller er jeg kunstneren som savner å være råner? Siden første Japan tur har jeg vært på utkikk etter en Kadett B Car-A-Van og har kun funnet en et par stykker tilsalgs i Nord-Europa på et år. Men når jeg begynte å lete på nett trodde jeg det skulle være lett å finne en Kadett i god stand, siden Opel Kadett kom på 2.plass over flest solgte biler i Norge 1970. Hvor var det blitt av alle Kadettene? Har de alle rustet opp? Jeg ville innerst inne at bilen skulle være hvit, og hadde funnet et fint eksemplar i Rendensburg, Tyskland. Samtidig som jeg vurderer å dra til Tyskland for å kjøpe den hvite Kadetten, dukket det opp en Kadett til salgs i Skogselv ved Drammen. Samme pris, men mye bedre stand, og i Norge. Problemet var bare at den var RØD...

Det var ikke etter planen, men jeg sov på tanken et par uker, før jeg plutselig var på vei over fjellet i en rød Rakett-A-Van.

Det gikk kjempesakte, nå først husker jeg hvor sykt sakte bilen gikk. Jeg skal ikke ha rakerør og få hodepine med det første. Faen bilen har ikke stereo, kan ikke høre på Apocalypse Dudes! Jeg må føle meg frem med bilen. Hva slags uttrykk har bilen? Hvilken

attitude har den? Hva av inspirasjon fra Dekotora og Bososoku skulle jeg bruke? Råneren fra Frogner lever nå i fremtiden og må gjøre det fremtidsvennlig. Og det er jo akkurat det Japan-inspirasjonen er. Hvordan ting bør se ut i fremtiden. Lys, visuelt og attitude!

Inspirasjonen er på plass, Kadetten står på plass som et tomt rødt lerret. 70-talls bredda racing felger kjøpt på e-bay fra Kroatia. En koffert med lys fra Japan. Hiroshima bombe klistremerke er laget og klart. Nå gjenstår det bare å kjøre fort, eller dø sist!

Bilde tatt fra finn.no før kjøp av Kadetten